

З ФОЛЬКЛОРНОГО ФЕСТИВАЛЮ «КОЛОМИЙКА-98»

Усе ж росте наш духовний собор!

Затрембітала гуцульська трембіта, сповістивши своїм гучним кличем про відкриття восьмого музичного фестивалю «Коломийка-98». Упродовж трьох днів наше місто стало центром, який згуртував народні таланти з усіх куточків України, продемонстрував самобутні духовні скарби, що, мов цілюще джерело, протягом століть напувають українців.

Першого дня, тобто 25 вересня, сцена Народного дому була віддана юним артистам. Гуцульські танці, веселі співанки й вечорниці у виконанні ансамблів з Великої Кам'янки, П'ядиків, Ковалівки переносили глядачів у сиву давнину. А щедрі оплески, адресовані танцювальному ансамблю «Юність Перекопа», довели, що й кримські дівчата здобули симпатії коломийців. Незвичні нашому окові східні танці внесли в свято хвилю екзотики.

Якщо перший фестивалний день минув без оцінок журі, то другий, суботній, відбувся під пильним оком журі. До його складу ввійшли народний артист України Богдан Сташків, заслужений артист України Роман Лапко, заслужений працівник культури Анатолій Грицан, композитор Михайло Тимофіїв, директор фестивалю, завідувач відділу культури райдержадміністрації Богдан Клапчук.

Розпочався суботній концерт цікавою розповіддю Михайла Тимофіїва про старовинні гуцульські інструменти. Відтак, граючи на них, фольклорист у супроводі скрипки Івана Арсенича й цимбалів Миколи Ковцуняка виконав композицію «Вівчарські світанки». А яка б то була «Коломийка» без відомого збирача й знавця цих маленьких співанок Миколи Савчука!

Концерт, який тривав три з половиною години, заповнений присутніх простотою, гумором, невимушеністю, красою музики й танцю. Глядачі однаково тепло сприймали оркестр народних інструментів «Трембіта» з Калуша, народні ансамблі з Косівщини, Одещини, Хмельниччини, гостей з російського міста Ржева.

Третій день «Коломийки» вихлюпнувся на вулиці міста різнобарв'ям народних строїв і неповторним відчуттям свята й гарного настрою, яке у вирі економічних негараздів, на жаль, дедалі рідше наповнює українців. Колонна з учасників фестивалю рушила від ратуші покласти квіти до пам'ятника Кобзареві й на площу Героїв. Попереду колони на баских конях їхали гуцули, що додавало святотворчому неабиякого колориту (на світліні).

Стор. 3

Злетівши в осіннє небо, знову трембітають трембіти. З добрими побажаннями до господарів і гостей фестивалю звернувся голова райдержадміністрації Михайло Наконечний, міський голова Віктор Корчинський, директор фестивалю Богдан Клапчук, народний артист України Павло Дворський.

Майже цілий день представляли своє мистецтво учасники свята на стадіоні «Юність». Нескінченим потоком лилися українські пісні й танці, мерехтіли кольорові запаски й китпари, корсетки й неповторні вишиванки. Свою творчість також репрезентували коломийські майстри ткацтвом, різьбою, керамікою, виробами з бісеру.

І ось увесь склад журі піднімається на сцену, щоб оголосити переможців, вручити їм грамоти й подарунки. Перше місце в різних номінаціях розділили ансамблі з міста Білогір'я Хмельницької області, коломийська «Гуцулія» під орудою Івана Арсенича, оркестр «Трембіта» з Калуша, фольклорний ансамбль «Джерело» з Рівного, танцювальний ансамбль «Юність Перекопа».

Другі місця посіли творчий колектив з Фрунзівки Одеської області, з російського міста Ржева, ансамблі з Яблунова й Великої Кам'янки. Третє місце здобули «Передзвін» Коломийської ЗОШ №1 і ансамбль села Підвисоке Снятинського району.

І знову лунає мелодія. То звучать пісні у виконанні народних артистів України Богдана Сташкова й Павла Дворського. Лунуть мудрі слова:

*Будуймо храм, духовний храм,
Щоб жили діти і онуки.
Будуймо храм, духовний храм,
Щоб разом нам дійти до злагоди і злуки.*

—Для вас, постійного гостя «Коломийки», цьогорічний фестиваль має якусь особливість порівняно з попередніми? — запитую в Павла Дворського.

—Важко вирізнити, — каже П.Дворський, — якийсь фестиваль, адже кожен з них є своєрідною цеглиною до розбудови Українського Духовного Собору, він об'єднує українців і дає можливість зберегти духовні багатства, наше коріння. Особисто в мене це свято будить спогади про дитинство. А ще я дуже радий, що «Коломийка» згуртовує нашу талановиту молодь, яка не встидається своїх народних джерел, отже можна бути впевненим у гарному майбутньому.

Усе ж росте наш духовний собор!

Коли ця стаття була вже написана, до редакції завітав заступник директора механіко-технологічного коледжу Юрій Кифорук і запропонував нам цікаву статистику, яка свідчить про те, що за недовгий час у святі взяло участь 600 осіб з 26 колективів, а на сцені відбулося 49 творчих номерів.

А на завершення свята вдарили цимбали, заграла скрипка — і всі, хто був на стадіоні, закружляли в запальній коломийці.

Оксана КРОХМАЛЮК.
Світлини Миколи БРОНИЦЬКОГО.